

SVĚDOMÍ VRAHOVO.

NAPSAL.....

GUY DE MAUPASSANT.

Ještě neměl se k slovu, znova se ujala řeč hlasem klivým, jenž slyšející prozrazoval zpod tas desroci se slzy:

"Neslibte-li mi, že šetřit budete ke mně každý ohled, vrátím se domů."

Někdo stisknul jí rámě a odpověděl:

"Slibuju vám to a ve všem se zachovám, jak bude vám líbivo."

Zdalo se, jako by se jí bývalo odlehčilo, neboť opočila s úsměvem:

"Pravda to, skutečná pravda?" Uptímně na ni pohlédl a odvětil:

"Přisáhám!" Právila chvatně:

"Kupme si tedy listky." Dvěma jejími pohoviti si cestou bylo jim nemožno, jelikož železniční vůz obsazen byl do posledního místa.

Přibývše do Maisons-Lafitte, vydali se k Seině.

Slunce skvěle zářilo na řeku, listová a pažit a tisícovým jasmem veselostí odslánelo ve útrobě a myslí a vlny vzduchu nývě působily na duši i na tělo.

Ruku v ruce kráčeli podél břehu, pohlížejíce na malé rybky, jež v hejnech plovaly těsně při hladině vodní a tonouce v štěstí, stále brali se vřed jak se země povzručením v blaženství rajske.

Konečně se ozvala: "Musím se vám zdát blábovou!"

Tázal se: "Proč?" Pokračovala:

"Což není blábovo takto samotna s vámi si vyjet?" "Oh, nikoli, toť zcela přirozeno!"

"Ne, ne, přirozeno to není a zcela přirozeno pak ne již naprosto! Nemám pochýbit v nejmenším a přece zvlášť u příležitosti takových se přilíš snadno dopustit lze se poklesku. Když byste však věděli, jak smutně to každý den pro celý měsíc a každý měsíc pro celý rok! S matrikou úplně jsem osaměla. A jeť mnoho v životě zakusila příkří, dost málo neť vesela. Pokud na mně, čím se, jak mohu. Přes vše to snažím se smát, ale nevdý se mi to dařív."

Jeť jela jsem, nejednala jsem dobře. Ale co naplat! Za zlé mi však alespoň nemáte?"

Na místě odpovědi vroucí polibek vtiskl jí na oúško. Prudce se mu vymkla a zvolala s lítostnou výčitkou:

"Oh, pane Françoise, vždyť jste se mi zapřisáhl, víte to!"

A spět se obrátil k Maisons-Lafitte

Posadili v Petit-Havru, tiché budově stojící na břehu říčiny a sestřené čtyřmi ohromnými topoly.

Volný vzduch, libé teplo, bílé víno a lahodné vědomí, že jeden s druhým, vše to působilo na ně dojemem otychu a rozpočitatosti a činilo je zamlklými.

Leč po kávě náhle zmocnilo se jich utěšen a předsede Seina, poděť řeky se dali ku vesnici La Frette.

Pojednou se tázal: "Jak se jmenujete?" "Louisa."

"Opakoval: "Louisa!" "O opět se odmičel na dráhou chvilí.

Dlouhým klivím se obloukem, Seina v dále vinula se mimo řádu k břehům domků, jež od základu k břehům shlížely se ve vodě.

Mladá dívka trnala sedmikrásky a vila z nich velkou pestrou kytici a pitovodce její, křepce naladěn, jak hříbě, jež neodvise se bylo octo na drnu, tlumeně moduloval si popěvek za popěvkem.

V levo vinicemi osázená stráž souběžně stácela se s řekou. Nenadále Françoise stánu nepohnuté a překvapením jat, zvolala:

"Oh, pohlédte!"

Vinice přestaly a celý svah dále objevil se v šerfíkovém větví. Filojev les! Velký jakýs koberec rozestřený po zemi a nížící se až dolů ke vsi na dva neb tři kilometry.

Zůstala všecka vzrušena a uchrvována a záseptala: "Oh, jak to krásné!"

sluneční deska, objemně za bezvětřího dne zaokrouhlená, zářící svojí všecku polévála rozvitou stráž a vyluzovala z květinového lesa onoho mocnou vůni, nesmírný dech lahody a svůdného opojení.

Z dále doléhal zvuk zvonu. A volně rozložení v měkké travině, znenáhla se objali a těsně se k sobě přimkli, aniž vědomi si byli čeho kromě svých polibků. Zavřela oči a svírala je plnou náručí a tiskla úsilně bez myšlenky a s pojmem uniklým, od hlavy k patě tonouc u vášnivě touze. A cele poddala se mu, aniž věděla, co činí, a aniž chápala jen, že zúplna byla se mu dala v moc.

Vzpamatovala se v dojmu velkého nestěště a tvář skrytu ve dlaních, plakal a úpěl se jala bolestí.

Snažil se jí potěšit, ale marně, neboť zpět odejel a domů se vrátit chtěla neopodřel.

A stále jen opakovala v rychlé chůzi: "Bože můj, můj bože!"

Naléhal na ni: "Louiso, prosím, zůstaňte, Louiso!"

Lice měla zardělé a oči vpadlé. Jakmile se byli ocitli v pařížské nádraží, opustila jej, aniž byla se s ním rozloučila slovem.

Když nazířti setkal se s ní v omnibusu, všecka se mu zdála změněnou a vyhublou.

Právila mu: "Musím s vámi mluvit. Sestoupište na boulevardu."

Když o samotě nalézali se na chodníku, ozvala se: "Musíme se rozejít. Po tom co se událo, více nemohu se s vámi sýtkat."

Vykokotal: "Ale proč?" "Poněvadž nemohu. Prohřešila jsem se. Více se tak nestane."

Jak náruživě trýznivou žádostivostí cele jí pro sebe mít v bezvýhradě za noci lásky, prosil a zapřisáhal jí, aby upustila od beznaděného svého úmyslu.

Odpovídala zarputile: "Nikoli, nemohu! Nikoli, nemohu!"

Rozechvíval a rozvádšoval se více a více a zaslíbil se jí posléz i manželství.

Leč stejně se mu dostalo odpozdí: "Nikoli!"

A vzdělala se bez dalšího prodejen. Celých osm dní nespátl jí po hlede, nebyl s to setkat se s ní a jeťo známo mu nebylo obydlí její, měl za to, že ztracena proň navždy.

Desátého dne u večer zavoněno bylo u jeho přibýtku. Šel otevřít. Byla to ona. Vrhla se mu do náruče a více se nestavěla na odpor.

Tři měsíce byla jeho milenkou. Když mu oznámila, že jest těhotná, počínal sledávat v ní obtíž. A od té chvíle v hlavě měl jedinonou toliko myšlénku: za každou cenu s ní se rozejít.

Jeťo si nevěděl rady a zdaru nedoufal od přímého prohlášení a čím dále tím větší stíhán byl bázní před rostoucím oním dítětem, posléz odhodlal se k prostředku krajnímu: kterési noci přestěhoval se a zmizel beze stopy.

Rána tato nad pomýšlením byla kruta. Nepátrala po tom, kdo takto hanebně jí byl zradil. Padla matce své k nohám a vyznala se jí z celého svého nestěště.

A několik měsíců po té život dala zdravému hořkovicí.

Minula léta. Françoise Tessier ustáral, aniž jaká byla nahodila se v osudech jeho změna. Věděl jednotlivý krušný život údatnický bez vyhlídek a nadějí. Každého dne vstával v tuzé chvíli, brával se týmiž ulicemi, vycházel týmiž dvěmi mými tutěž domovníckou budku, vstupoval do téže kanceláře, sedal na tutěž židli a konal tutěž práci. Samoten byl na světě, samoten za dne mezi netečnými svými sáoudruhy a samoten v noci ve staromládneckém svém bytě. Sto franků měsíčně ukládal stranou pro čas staroby.

V neděli procházkou se vydával na Champs-Élysées, aby si prohlídl vznesenou společnost, ekypáče a hezké ženy.

A nazířti připomínal vědy druhu svému v kancelářském utrpení: "Všeješí návrat z lesíku byl velmi skvělý!"

Kterés neděle náhodou zamířil jinými ulicemi a vešel do parku Monceau.

Bylo to za jasného letního jitra.

Rozsazeny podél stromofadí, chůvy i matky přiblížily k hrajícím si před sebou dětem.

Leč náhle Françoise Tessier se zachvěl. Opodál písčitou stezkou brala se žena, za ruku vedouc dvě dítky: malého chlapce as deseti letého a malou dívku as čtyřletou. Byla to ona!

Dále popošel o sto kroků, na což schválen rozkřením sklesal na nejbližší židli. Nebylť ho poznala. Pak zvedl se opět a snažil se jí v sádech vypátrat. Posléz shlédl jí sedící v jedné z postranních alejí. Hořk velmi způsobně stál po boku své matce, kdežto dívka z blíny vršila na písčité kopce. Byla to ona, nadpohybnot ona! Měla vážný vzhled dámy, šat její byl prostý a celým chováním svým dodávala si ráz dostojně klidný.

Pohlížel na ni z dály, neodvažuje se jí přiblížit. Malý chlapec zvedl hlavu. Françoise Tessier se zachvěl. Byl to nepochybně jeho syn. Pozorně naň se zardíval a měl za to, že poznává sebe sama, jak spatřoval se na fotografii zhotovené za doby útlého svého mládí.

A skryt zůstal za stromem a čekal, až se obrátí k domovu, aby jí sledoval.

Noci té nezabouřil vůbec oka. Zvlášť stíhala a rušila jej myšlénka na dítě. Jeho syn! Oh, kdyby mohl zvědět a být tím jist! Co by si však počal?

Bylť z pozdálí doprovodil jí až k její přibýtku a zevrubně vyšetřil její pohyb. Zvěděl, že se byla provdala za kteréhos sáoudra, počeťného a mravopříšného muže, jenž vtělým cítem jat byl vůči žalostnému její osudu. Povědomost máje o poklesku její a smířliv se ve stavem věcí, manžel její i dítě jeho, Françoise Tessiera, uznal za své vlastní.

A odtud co neděli docházel do parku Monceau. Vždy vídal ji tam a pokračivě zmocňovala se ho šleňná a neodolatelná touha uchvátit syna svého do své náruče, zlíbat jej a unést ho a prchnout s ním daleko.

V nudné staromládnecké osamělosti své, prostě vši přichýlalo stí, trpěl mukou strávilovic: tisícovým způsobem krutě doléhal ná láska otcovská, závist, výčitky svědomí, žárivost a neodvratná ona nutnost milovat své dítě, již příroda byla vložila v útrobu lidskou.

Posléz rozhodl se k pokusu zoufalému a kterého dne, anka do parku vkročila, v ústřety jí vyšel a stánuv prostedť stezky, oslovil jí a tvářil se z ní s rty se třešoucími: "Nepoznáváte mne?"

Zvedla zrak, pohlédla naň, vzkřikla pronikavě zděšeným lektovním, za ruce uchopila obě své děti a vleklouc je s sebou, kvapně se dala na útěk.

Vrátil se domů a dlouho plakal tíše a hořce.

A přesto několik měsíců, více jí nevidal, ale trýzněn a rván otcovskou láskou, trpěl dnem i nocí.

Abý obejmout a polibit mchl svého syna, býval by vykonal jakýkoliv skutek, spáchal vraždu, vzdoroval každému nebezpečí, podstoupil smrt a zkusil se ve veliké odvaze.

Psal jí, ale neodpověděla. Po dvaceti listech zjevno mu bylo, kterak doufat nemožno, aby jí sklonil k slitování. A hotov psá nastavit, kdyby třeba bylo, i kulí z revolveru, odhodlal se k rozhodnutí posledního.

Odeslal manželů její dopis následujícího obsahu: Panel: Jméno mé musí Vám být předmetem obšířnosti a hrůzy, ale záruktem soužen jsem tak trpce a krutě, že nadějí skládám toliko ve Vás.

Zádam Vás pouze o rozhovor desetiminutový.

V hluboké tčť Françoise Tessier. Nazířti obdržel odpověď tohoto znění: Panel: Očekávám Vás v úterý o páté hodině. Jules Flamel.

Vzháru volně ubíraje se po schodech, Françoise Tessier zastavoval se na každém stupni. Studený pot skrápěl mu čelo i skrání. Mocným šderem, stíhávě tlumeným a prudkým, v hrudi bilo mu srdce, jako by se mu mělo rozskočit. A dýchal s největším jen namáháním a zábradlí se přidržoval, aby neklesl k zemi.

Ve třetím patře zadržl zvoncem. Otevřít přišla služka. Tázal se: "Pan Flamel?" "Zde, pane, vstupte."

A uveden byl do měřčanského salonu. Ocílil se o samotě. A čekal úzkostlivě jak prostedť hrůsné katastrofy.

Otevřely se dveře. Na prahu objevil se muž. Byl velký, vážný, poněkud střípl a oděv čestným černým kabátem. Rukou hýsal se židli.

Francois Tessier usedl, načeť ozval se pterývaně: "Páne... pane... nevím, zda vám moje jméno... a... zda... víte..."

Pan Flamel vpadl mu v slovo: "Netřeba výkladu, pane, povědomost máo o věci úplné, žena moje svěřila se mi se vším."

Měl dostojný výraz muže rozlišného, jehož hlavním rysem povahy písna povinnost.

Francois Tessier pokračoval: "Nu tedy, pane... Scházím hofem, výčitkami svědomí a hanbou... A přál bych si... toužebně přál... jedenkrát... nic než jedenkrát... obejmout... dítě..."

Pan Flamel se zvedl, přistoupil ke krbu a zasoovil. Do dveří vkročila služka. Právil: "Přiveďte sem Louisa."

Vzdělala se. Zámilke zůstali sobě tvářti v tvář, nic nemajíce, co by si řekli, a čekali bez slova.

A pojednou v saloně objevil se malý desetiletý hořk a skočbě zamířil k tomu, jež pokládal za svého otce.

Leč v zápěti, cizince spozorovav, stánuv zaražen. Pan Flamel polbil jej na čelo, načeť pravil: "A teď, drahoušku, polibit se dej tímto pámem zde."

Chlapec poslušně se obrátí k neznamému, vstříc dívaje se nesměle plachým pohledem.

Zatím Françoise Tessier byl se vzhopil. Pak kloubouk svůj pustil z ruky, blížeť ku zemi sklesnout sám. A upjatě zíral na svého syna.

Ze šetrnosti pan Flamel se odvrátil a oknem vyhlížel na ulici. Všecek jat úžasem, hořkiv zedl kloubouk podal ho cizinci a dáť trval před ním v rozpacích.

Posléz nenadále Françoise Tessier uchvátí chlapce do své náruče a vášnivě jal se ho líbat na oči, tváře, čelo, ústa a vlasy.

Ulekán tímto přívalem polibků, hořk snažil se jim ubránit, semotam vyhlábal se hlavou a drobnými ruckama svýma odstroval lačné rty muže, jenž držel jej v objetí.

Leč Françoise Tessier pojednou rázem zpět postavil jej na podlahu a zvolal: "S bohem, s bohem!"

A přehřil jak zloděj. Pokračování bud.

Ve čínu kolem světa.

Kapitán Joshua Slocum vydal právě velmi zajímavou knihu: "Sailing alone around the World".

Kniha obsahuje napávné líčení dobrodružné cesty kolem světa, již vykonal Slocum zcela samoten ve svém člunu "Spray" od 24. dubna 1895 do 3. července 1898.

Vyplul z Bostonu ke Gibraltaru, odtud úžinou Magelhaensovou, jižním oceánem přes Australii, Indickým oceánem, kolem mysu Dobré Naděje a nazpět přes sv. Helenu, Ascension, Trinidad a Portoriko.

Člun, k jehož vystrojení potřeboval kapitán 13 měsíců, poněvť vykonal všechno sám, má délku 36 stop 9 palců, houbku 14 stop 2 palce a nosnost 9 tun.

Když se byl dostatečně zásobil, vydal se zcela samoten na moře. Neměl na člunu ani zvířete; jediný přístroj, jenž mohl býti považován za chronometr, byly nástěnné hodiny za dolar. Nebylť ještě dlouho na cestě, když jej samota počala hrůzně tísnit. "Byla-li bouře a já měl mnoho na práci" - píše - "ocílil jsem svoji opuštěnost nejmeně. Když však nastala opět pěkná pohoda, užíval jsem svého hlasu, a dával na čem člunu často rozkazy, poněvť jsem slyšel, že pozbudu hlasu, nebudu-li ho užít. Stálo-li slunce o poledních, počítal jsem hlást po námořnicku "osm sklének" - anebo volal jsem ze své kabiny, jakoby někdo byl u kormidla: "Jaký je směr?"

Když však jsem nedostával odpovědi, byla mi moje situace ještě trapněší. Hlas můj zněl dutě do prázdného vzduchu; neopakoval jsem více tyto pokusy.

Pak mi napadlo, kterak jsem jako mladý hoch zpívával a ačkoli mój hudební talent nikdy nikoho neomráčil, vyskakovali delšími, když jsem počal zpívat a staré ženy s velkýma očima zvedaly hlavy."

Strava na palubě "Spray" nebýla nikterak hubená. "Jednou odpoledne vrazil můj člun na velkou spící želvu. Prudbia se s hárpanou v tčle, probudila-li se věbec. Bylo velmi obtížno dostati ji na člun, ale želví řízek byl velmi dobrý. Nemohl jsem kuchyni niteho vyčistit. Onoho večera byly na jídelním listku: želví řízek, čaj s topinkami, pečené brambory, dušená cibule a smažené hrůsky se smetanou."

Když se Slocum blížil své vlasti, vypukla zatím válka se Španělskem, o čemž nevěděl, poněvť po celý měsíc nebyl na pevnině. Celkem urazil na svém člunu více než 46 000 námořních mil.

Kapitán Slocum chtěl vlastně plouti Středozemním mořem a Suezským průplavem, avšak zkušející námořní důstojníci zrazovali jej z toho a varovali jej před námořními lupiči na Rudém moři. Také na Atlantickém oceánu měl srážku s marockými piráty, avšak unklil jim.

Cesta do Brazílie trvala 40 dnů. Avšak loď nebýla zcela bez průvodu. "Jakýs delšin následoval "Spray" - vypravuje Slocum - "a spokojoval se s odpadky, jež jsem vyhazoval z lodí. Byloť zvířet raněné a nemohlo vydávati se na lup. Poznával jsem delřina podle jeho jizev. Zvykl jsem a postrádal ho, konal-li delší výlety. Jednaho dne vrátil se s třemi sáoudruhy a malá společnost držela se pohromadě. Život delřinů byl často ohrožován hladovými žraloky. Tu se rozprchl, každý jiným směrem, tak že žralok pronásledoval-li jednoho z nich, byl druhými oddákn.

Po nějaké době pak se opět vrátili a dali si dostaveníčko u mého člunu. Po dvakrátě oklamal jsem žraloky plechovou pávní, již žraloci považovali za skvoucí rybu a když se přiblížili, rozstřelil jsem jim kulí lebkou."

U mysu Hornova setkal se kapitán Slocum opět s námořními lupiči. "Poněvť jsem nechtěl prozradit, že jsem na člunu samoten, odebral jsem se do kabiny a plevičkl se, tak že se zdálo, že jsou na loď dva lidé. Opakoval jsem to ještě jednou a člun měl posádku 3 mužů. Když se přiblížili na 80 yardů, stěží jsem a když se přes to ještě blížili, vystřelil jsem po druhé načeť odplulí."

Když se setmělo, posypal jsem palubu drobnými hřebkivy. Když člun minul zlodějskou zátku, následovaly mne dva čluny domorodců. V noci, když jsem spal v kabině, přišli divoši na palubu, ale počali tvát jako posedlí, když šlápli na hřebkivy, tak že jsem nepotřeboval použít ani pušky. Vrhli se o překot do svých člunů a někteří také spadli do moře."

Ve všech australských přístavech byl Slocum přivítán s velkými počtami, jen na ostrově Mauritia považovali jej domorodci za vtěleného džábla.

Nejlépeší ze všech! Po poděstětel Mr. Winslow's Soothing Syrup matkami obdáváných jejich dětkám v době, kdy dostávají souky. Jste vyrušováni v noci a zbaveni spánku, následkem čeho boleni vaše malá dětkám? Jestli ano, zkusíte si ihned pro láhev "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro děti dostávající souky. Cena jeho jest neodhadnatelná. Uvěřte ubožákům třicetina dítka lanet. Společně se našly masy. Vyděl přelma, zrušitě žaludku a střeva, vyčelí kouku, anekně dlaně, smřilá a dala své všemě celému detřu. "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro děti zoubky dostávající, jest příměsí čisti a jest předpřím jedná s nejzávažnější a nejlepší lékavějí lékavka a opozitavice ve Spj. Státech. Je to projev u všech lékavějí po celém světě. Cena 25c. Buďte jisti a počítejte s Mrs. Winslow's Soothing Syrup.

Vljety pro hledající sobě domovy.

V první a třetí úterý v květnu, červnu, červenci a srpnu Missouri Pacific dráha prodávati bude listky železniční na cestu tam i zpět za ceny velmi nízké do Kasas, Arkansas, Oklahomy, Indian Territory a do některých míst na jihu a na jiho-východě. O podobnosti pište neb hláste se v úřadovně společnosti, jiho-východní roh 14. a Douglas ul., Omaha, 701

J. O. Phillips. T. F. Godfrey. A. G. P. A. P. & A.

Železniční pozemky na prodej.

V severním Wisconsinu, Chicagu, St. Paul, Minneapolis & Omaha dráha má pa prodej při nízkých cenách a výhodných podmínkách platebních as 400,000 akřů vybraných pozemků rolnických. Ti, kdož koupí záhy, mohou vybrati si pozemky při krásných řekách a jezerech, v nichž jest hojnost ryb a jež poskytují nevčerpateľný zdroj vody pro rodinu, tak i dobytek.

Pozemky po většině jsou zalesněny, půda jest úrodnou a snadno zpracovatelnou. Chicagu, Milwaukee, St. Paul, Minneapolis, Duluth, Superior, Ashland a četná jiná prospívající města na dráze C., St. P., M. & O. a na dráhách jiných poskytují dobrých trhů pro plodiny farmarské.

O bližší podrobnosti pište na Geo. W. Bell, pomocný komisař, Hudson, Wis. aneb na G. H. M. Roe, aneb na A. G. P. A., St. Paul, Minn.

Laciné výletní ceny do Colorado ve dnech 19. a 20. června, 2. a 3. července a 1. 7. a 8. srpna. Pro listky a účtasy a míst vchodné od řeky Missouri a v dnech 19. a 21. června, 2. 7. 8. a 10. 11. 12. července a 2. 7. a 8. srpna od řeky Missouri do Denver, Colorado Springs, Manitou, Pueblo, Salt Lake City, Ogden. Účtasy a zpět prodávány budou.

GREAT ROCK ISLAND DRÁHOV

za cenu jízdy jedné s přídělkou \$2.00 za centy oně. Listky platny budou do 31. října. Přijte si pro bližší podrobnosti a pro spisek "Colorado The Magnificent" - zdarma.

JOHN SEBASTIAN, G. P. A. CHICAGO.

Nemáte-li chuť k jídlu motá-li se vám hlava, třpíte-li závratí neb nezáživnost, užívajte Severovú Žaludeční Hořkou a uchráste se mnohých nemocí. Odporučuje se zvlášť starým a slabým osobám. Cena 50c. a \$1.00.

Předplácejte se na Pokrok Západu. Pouze \$1.00 ročně.

BOHRBOUGH BROS., majitelé, OMAHA, NEB.

Podzimní kurs, Zahájen 2. zář. Nové třídy v obchodním kursu, těsnopisu, strojípisectví a telegrafii.

Greggův těsnopis, Nový systém, snadno naučitelný, snadný k psaní a oklady krasopisu. Studijní přístrojův mohou kdykoliv, přes 1300 studentů, jichž minulého roku a více jak 400 zaopatřena dobřími listy. Jest to nejlepší obchodní škola západně od Chicaga.

Práce za stravu, Poskytujeme stravu za 3 hodiny denní práce. Zapejte se a vyšetřte nám to. Zdarma každému, velký nový katalog, výtisk "College Head Light" a další informace. Studijní přístrojův mohou kdykoliv, přes 1300 studentů, jichž minulého roku a více jak 400 zaopatřena dobřími listy. Jest to nejlepší obchodní škola západně od Chicaga.

Pište na... ROHRBOUGH BROS., Omaha, Neb.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co.

prodává ve velkém... Tlačené, vyřazené a lakované plechové nádobí... Činovaný plech... Železný plech a kovové zboží... Otvárací drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, stříelné zbraňe, náboje a sportovské zboží...

1219-1223 Marney ulice, OMAHA, NEBRASKA.

Nebraska Business and Shorthand College

v Boydově operní budově, Omaha, Neb.

TĚSNOPIS STROJÍPISECTVÍ KNĚHEVEDENÍ systém Grahamův i Greggův, metoda amatérská, teoretická i praktická.

Ústav výborný přední. Úplně dokonatý. Schválen četnými předními školami, předními obchodními a soudními těsnopisci. Přes 50 graduatův nedávno dostalo dobré místo. Každý z učitelů má dlouholetou zkušenost ve svém oboru. Nová učebnice na šifrování psací stroje v obřím řídko upravena minulého týdne, by potřebe se vyhovět. Letos koupilo se již 30 psacích strojův pro nové žáky. Žáci přijímají se kdykoliv.

Pište si o katalog a seznam učků, jímž mácta opaněna byla. M. A. C. ONG, A. M., L. L. B. Předseda.

"Není lepší školy za žádnou cenu."

DOMOV! KDE SE NALEZNE?

V jižním Wisconsinu a nikde jinde pro český národ!